

## Nr 1190

Av herrar Öhvall och Jonsson, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 100, med förslag till förordning om mervärdeskatt, m. m.

(Lika lydande med motion nr 908 i Första kammaren)

Enligt det förslag till mervärdeskatt som läggs fram i proposition nr 100 skall importvaror generellt skattebeläggas vid införseln. Skatten på sådana varor skall erläggas i samma ordning som gäller för tull. Detta innebär att den avgiftsfria kredittiden normalt är 15 dagar från det varorna ankommit till landet. Om importören begagnar sig av möjligheten att tulldeklarera varorna enligt det frivilliga förfarande som ganska nyligen införts är motsvarande kredittid 30 dagar. Den som vill få ut importvaror från tullverket innan på dem vilande avgifter erlagts måste ställa säkerhet för avgiftsbeloppet eller kontant deponera detta.

Departementschefen uttalar i propositionen (s. 123) att tillkomsten av en generell mervärdeskatteuppbörd vid importen är en åtgärd vars verkningar i praktiskt hänseende inte nu kan överblickas i detalj. Tänkbart är att vissa avvikelser från tullreglerna kan vara påkallade. Detta gäller t. ex. reglerna om ställande av säkerhet för tullkredit. Departementschefen föreslår därför att Kungl. Maj:t bemyndigas att meddela de närmare bestämmelser som kan behövas.

Mot förslaget att tullverket skall ta ut skatt på importerade varor även då införseln verkställes av registrerad skattskyldig finns ingen anledning till erinran. Som departementschefen antyder är det emellertid svårt att i detalj överblicka konsekvenserna därav.

I fråga om vissa punktskatter gäller att importör som är registrerad som skattskyldig hos kontrollstyrelsen inte behöver erlägga sådan skatt för importvaror vid införseln utan i stället har att betala skatt på hela sin skattepliktiga omsättning till kontrollstyrelsen. Enär dylika skatter vid import skall inräknas i beskattningsvärdet för mervärdeskatten, kan det möta svårigheter att vid införseln fastställa detta värde för sådana punktskattebelagda varor varom här är fråga. Det är angeläget att de regler som blir nödvändiga för att komma till rätta därmed blir så enkla och lätthanterliga som möjligt. Med hänsyn till avdragsrätten bör man i nu avsedda fall kunna frångå kravet på att fastställa beskattningsvärdet exakt och använda sig av vissa schabloner vid beräkningen av detta.

Som ovan nämnts är kredittiderna för tullbetalning korta. För att inte importen skall komma i en missgynnad ställning bör man överväga en förlängning av kredittiderna, varvid de kredittider som tillämpas i varusättningen inom landet bör vara vägledande. Skattebeläggningen vid import motsvarar nämligen den skatt som en kund vid köp av motsvarande varor inom landet debiteras av leverantören.

En förlängning av kredittiderna vid förtullning måste givetvis avse alla avgifter som av tullverket påföres för importgods. Enligt vad vi har oss bekant planerar tullverket att den 1/1 1970 lägga sin debitering och redovisning på ADB, varvid en förlängning av den allmänna kredittiden på 15 dagar blir nödvändig av tekniska skäl. Det är emellertid angeläget att alla rimliga åtgärder vidtages för att genomföra en kreditförlängning redan vid övergången till mervärdeskatt.

Vi vill också kraftigt understryka nödvändigheten av att man i största möjliga utsträckning överger kravet på ställande av säkerhet som villkor för tullkredit. Detta krav är redan nu mycket betungande för importhandeln, och dess slopande har länge diskuterats. Uttagande av mervärdeskatt på importen skulle med oförändrade bestämmelser komma att medföra starkt ökade krav på säkerheter. Det förhållandet att mervärdeskatten kommer att innebära mer än en fördubbling av tullverkets uppbörd ger ett begrepp om ökningens storlek.

Med åberopande av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t må giva till känna vad som anförts i motionen.

Stockholm den 23 april 1968

*Bertil Öhvall (fp)*

*Anders Jonsson (fp)*